

**Uchwała Nr V/21/2011
Rady Gminy Bojszowy**

z dnia 14.03.2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały Nr XXXVI/188/2010 Rady Gminy Bojszowy z dnia 30 sierpnia 2010 r.
o zatwierdzeniu Planu Odnowy Miejscowości Jedlina**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 5 ust. 1 pkt. 20 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427 z późn. zm.)

**Rada Gminy Bojszowy
uchwała**

§ 1

Zmienić treść załącznika do uchwały Nr XXXVI/188/2010 Rady Gminy Bojszowy z dnia 30 sierpnia 2010 r. o zatwierdzeniu Planu Odnowy Miejscowości Jedlina, poprzez dopisanie punktu *VI. 1.1. Opis i charakterystyka miejsc o szczególnym znaczeniu.*

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Bojszowy

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Zmiana uchwały Nr XXXVI/188/2010 Rady Gminy Bojszowy z dnia 30 sierpnia 2010 r. o zatwierdzeniu Planu Odnowy Miejscowości Jedlina polegająca na dopisaniu punktu VI. 1.1. do w/w Planu.

VI. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w latach 2010-2017

1.1. Opis i charakterystyka miejsc o szczególnym znaczeniu.

Życie Jedliny liczącej kiedyś kilkanaście gospodarstw chałupniczych było nierozzerwalnie splecione z losami rzeki Wisły. Często wzbierała, zagrażając ludziom i dobytkowi. I mimo, że na przestrzeni minionych wieków wiele uczyniono, aby ją poskromić, często pokazywała swoją niszczycielską siłę. Powodzie w Jedlinie zawsze były pełne grozy i strat. Wisła to nie tylko wylewy – to przede wszystkim burzliwe dzieje wsi. Ta rzeka dzieliła ludzi. Albo była granicą między księstwami albo granicą między monarchiami. Od 1494 roku ta rubież Bojszów stała się na dobre przygraniczną i taką pozostała aż do 1922 roku. Podobno był to najdłużej istniejący odcinek jakże niestabilnych granic Górnego Śląska. Dlatego Wisła wraz z jej zakolami i licznymi starorzeczami to jedno z charakterystycznych miejsc w Jedlinie.

Drugim takim miejscem jest Park Zamkowy. Jest to nazwa przypisana dla historycznego założenia dworskiego w tej miejscowości. Historia tego miejsca, jako założenia dworskiego, sięga wieku XVIII, kiedy to powstał nieistniejący obecnie Zamek w Jedlinie. Druga połowa XVIII wieku, to czas kiedy dookoła Zamku założono park.

Niestety po II wojnie światowej Zamek został znacznie zaniedbany, aż do całkowitego opuszczenia w 1983 roku. Brak jakiegokolwiek opieki i ciągły wandalizm doprowadziły w 2003 roku do całkowitej ruiny i wyburzenia pałacu. Park natomiast od 80 lat rządzi się swoimi prawami, gdzie sukcesja naturalna całkowicie zatarła wszelkie ślady kompozycji.

Współcześnie Park Zamkowy nie ma narzuconej konkretnej funkcji użytkowej. Jest on tylko skupiskiem drzew, które świadczą o istniejącym niegdyś założeniu parkowym. Miejsce to pod względem kompozycji zieleni jest obecnie poważnie zaniedbane. Licznie występują samosiejki. Park rozrasta się samoistnie, a kontrola człowieka ogranicza się do wycinki tych drzew, które tego bezwzględnie wymagają ze względu na stan zdrowia.

Brak jest wyraźnej kompozycji zieleni w Parku. Drzewa stare, pomniki, sąsiadują z pomniejszymi drzewami czy nawet samosiejki.

W bardzo bliskim sąsiedztwie Parku znajduje się Kaplica Jedlińska wraz z własnym parkiem z licznymi współczesnymi nasadzeniami iglastymi oraz niskimi klombami.